

Nr 78.

Ankom till riksdagens kansli den 11 maj 1931 kl. 4 e. m.

*Utlåtande i anledning av väckta motioner angående revision av
jaktlagstiftningen.*

(2:a avd.)

Jordbruksutskottet har till behandling i ett sammanhang förehaft två inom andra kammaren väckta, till utskottet hänvisade motioner, nämligen

nr 46 av herr *Holmgren*, vari hemställts, att riksdagen måtte i skriftelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville skyndsamt låta — i huvudsaklig överensstämmelse med vad domänstyrelsen i sitt yrkande den 31 januari 1925 föreslagit — utarbeta förslag till ordnande av jaktvårdsarbetet i landet och i samband därmed till införande av bestämmelser om erläggande av en jaktvårdsavgift som villkor för rätt att idka jakt ävensom förelägga riksdagen de av dessa förslag, som för sitt genomförande erfordra riksdagens medverkan, samt

nr 302 av herr *Edberg*, som hemställt, att riksdagen ville i skriftelse till Kungl. Maj:t anhålla om en förutsättningslös utredning i fråga om ny och reformerad lagstiftning om jakt samt sedermera för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för dessa framställningar, hänvisas till motionerna.

Över motionerna har utskottet i vederbörlig ordning inhämtat yttrandet av domänstyrelsen, vilka såsom *bilaga* fogats vid detta utlåtande.

Utskottet delar motionärernas uppfattning, att förhållandena på jaktens och jaktvårdens område i vårt land icke äro tillfredsställande. Särskilt betänkelig synes den tillbakagång av villebrådsstammen, som under senare år allt hastigare äger rum. Sedan lång tid tillbaka hava också framställts krav på åtgärder för åvägabringandet av en bättre ordning på detta område. Svårigheten att vinna enighet rörande sådana åtgärder har emellertid orsakat, att de många framställningar och förslag, som efter hand framkommit, hittills icke lett till nämnvärda resultat. Även utskottet har kommit till den uppfattningen, att lösningen av dessa spörsmål icke längre bör undanskjutas. Med hänsyn till det läge, vari frågan nu befinner sig, torde riksdagen böra göra hänvändelse härom

Utskottet.

till Kungl. Maj:t. Utskottet anser sig emellertid icke nu — på sätt i motionen II:46 avses — böra taga närmare ståndpunkt till innehållet i den reviderade jaktlagstiftning, som utskottet anser böra komma till stånd.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen i anledning av motionerna II:46 och II:302 må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att Kungl. Maj:t ville låta utarbета förslag till ny jaktlagstiftning och de övriga åtgärder, som må vara påkallade för jaktens och jaktvårdens ordnande, samt för riksdagen framlägga dessa förslag.

Stockholm den 9 maj 1931.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 76.

Bilaga.

Domänstyrelsen.

Till riksdagens jordbruksutskott.

På framställning av jordbruksutskottet har Kungl. Maj:t den 20 sistlidna februari anbefallt domänstyrelsen att till utskottet avgiva yttrande öven en i riksdagen väckt motion, nr II:46, *angående jaktvårdsarbetets ordnande*, vari hemställes, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t, anhålla, att Kungl. Maj:t ville skyndsamt låta — i huvudsaklig överensstämmelse med vad domänstyrelsen i underdånigt utlåtande den 31 januari 1925 föreslagit — utarbета förslag till ordnande av jaktvårdsarbetet i landet och i samband därmed till införande av bestämmelser om erläggande av en jaktvårdsavgift som villkor för rätt att idka jakt ävensom förelägga riksdagen de av dessa förslag, som för sitt genomförande erfordra riksdagens medverkan.

I anledning härav får domänstyrelsen anförä följande.

Domänstyrelsen har under senare år varit i tillfälle att avgiva yttranden och förslag rörande en hel del för jaktvården viktiga frågor. Så har styrelsen, bland annat, utöver det vid motionen fogade förslaget av den 31 januari 1925, avgivit följande underdåniga utlåtanden: den 30 april 1927 angående förslag till reglering av jakten efter älg och den 9 november 1927 angående Svenska jägarförbundets framställning om vidtagande av åtgärder mot viltbeståndets tillbakagång, avseende, bland annat, främjande på frivillighetens väg av sådan sammanslutning, som omförmäles i 9 § av lagen om rätt till jakt.

Styrelsen framhöll därvid, bland annat följande:

»Till förhindrande av alltför hård beskattning av villebrådsstammen bör ändamålsenlig reglering av jakten å skilda villebrådsarter äga rum. Dylik reglering kan ske antingen genom särskild undantagslagstiftning, såsom beträffande jakten efter vårt förnämsta högvilt, älgen, genom förbud för användande av för vildnaden särskilt förödande jaktmetoder samt genom fastställande av väl avvägda tider, varunder jakt efter skilda djurarter må bedrivas med mera.

All denna reglering är dock enligt styrelsens mening av mindre betydelse och leder icke till målet, om det icke gives makt att verkningsfullt upprätthålla de skilda stadgandena. Nu stadgad påföljd för överträdelse av gällande jaktförfattningar verkar icke tillräckligt avskräckande. De statligt ordnade tillsynsorganen för jaktförfattningarnas efterlevnad äro otillräckliga och den enskilda jaktorganisationen arbetar under trycket av brist på medel, i följd varav den icke kunnat i sig innesluta den stora allmänheten eller i önskvärd omfattning kunnat bedriva nödvändig upplysningsverksamhet.

Skall det allmänt framhållna önskemålet om höjandet av jakten och dess avkastning samt det ur naturskyddssynpunkt tvingande behovet av åtgärder till bevarandet inom landets fauna av djurarter, som på grund av hänsynslös förföljelse äro i fara att utrotas, bli annat än en tom fras, är enligt styrelsens mening ofrånkomligt att för ändamålet tillräckliga medel snarast ställas till förfogande och att en kraftig, hela landet omfattande jaktlig organisation anordnas. Det är naturligt att för saken behövliga medel utkrävas av alla dem, som därav hava gagn, nämligen jaktens utövare. Styrelsen tillåter sig hänvisa till de jaktsakkunnigas år 1922 avgivna förslag till, bland annat, förordning angående jaktvårdsavgifter, jaktkort och jaktpass, skilda myndigheters och jaktvårdssammanslutningars däröver avgivna, så gott som enhälligt tillstyrkande yttranden, ävensom domänstyrelsens den 31 januari 1925 underdåniga utlåtande med förslag till jaktvårdsarbetets organisation och inflytande på jaktvårdsavgifternas med mera användning.»

Den 23 november 1928 hemställde styrelsen, att Kungl. Maj:t tacktes taga frågan om skärpning av straffsatserna för brott mot och överträdelse av givna stadganden rörande jakt och fridlysning av vissa djurslag — varom styrelsen den 30 november 1923 avgivit förslag — under förnyad omprövning.

Den 8 mars 1929 avgav styrelsen yttrande till riksdagens andra kammaras tredje tillfälliga utskott angående motion nr II: 306 angående ersättning för skadegörelse genom älg.

Under framhållande av att många för jaktvården viktiga spørsmål kräva sin lösning, får styrelsen för sin del ansluta sig till den i motionen gjorda hemställan.

Stockholm den 19 mars 1931.

G. KUYLENSTIERNA.

Sixten Bellander.

Domänstyrelsen.

Till riksdagens jordbruksutskott.

På framställning av jordbruksutskottet har Kungl. Maj:t den 20 sistlidna februari anbefallt domänstyrelsen att till utskottet avgiva yttrande över en i riksdagen väckt motion II: 302 *angående ny och reformerad lagstiftning om jakt*, vari motionären hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en förutsättningslös utredning i denna fråga samt sedermera för riksdagen framlägga det förslag, var- till utredningen kan föranleda.

I anledning härav får styrelsen hänvisa till sitt utlåtande denna dag över motion II: 46 angående jaktvårdsarbetets ordnande och, utan att vilja i alla delar ansluta sig till de i nu ifrågavarande motion framförda önskemål, dock biträda förslaget om utredning angående åtgärder för en förbättrad jaktvård.

Stockholm den 19 mars 1931.

G. KUYLENSTIERNA.

/ Sixten Bellander.